

[A. C. D. Petersen.]

slaaar, er bedre end dem, han om et Øjeblik stemmer for, stemmer det ærede Medlem alligevel for disse. Det er overordentlig betegnende.

Til den højtærede Minister vil jeg gerne sige, at Ministeren skal nu ikke være alt for overvældet af den Tillid, vi viser ham, for denne Tillid er behæftet med visse Klausuler. Der staar i vort Ændringsforslag at det skal være efter Indstilling af de paagældende Amsraad og være i Overensstemmelse med den kommunale Indkomstbeskatning for Landkommunerne, og saaledes, at Nedsættelse og Forhøjelse ikke overstiger de i den kommunale Indkomstskattelov fastsatte Regler. Med den Begrænsning nærer vi den Tillid til den højtærede Minister, at han udmærket godt kan fastsætte Regler, hvorefter man kan udskrive efter Kommuneskattelovens Regler. Naar vi har ønsket at lægge den Bemyndigelse i Ministerens Haand, er det, fordi vi erkender, at paa det amtskommunale Omraade kan der være Forhold, der gør det rimeligt at udskrive ikke absolut ensartet i alle Amtskommuner. Derfor ønsker vi, at det paagældende Amsraad gør Indstilling, men den højtærede Minister skal acceptere i Overensstemmelse med Reglerne for den kommunale Indkomstbeskatning og ikke indføre, hvad vi ellers kunde frygte for, at han kunde finde paa, nye Skattefradragregler.

Naar den højtærede Minister tillige beklagede, at vort subsidiaire Forslag under Nr. 4 b kunde medføre, at der ikke blev tilstrækkelig Dækning for den Skattelettelse, som det er ment, skal tilflyde Skatteyderne, eller til det Forbrug, Amterne har, uden at man kommer til at ramme Ejendoms-katteyderne for haardt, erkender jeg, at der kan være en manglende Sikkerhed. Men naar det er Tilfældet, er det ud fra den Betragtning, at der vel kan være saadanne økonomiske Forhold, at det vil være ganske urimeligt at forøge Statsindkomstskatten med mere end 33 $\frac{1}{3}$.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard paaviste ved anden Behandling, at man kunde komme til at staa overfor en Risiko, hvorefter Indkomsten ikke en Gang kunde dække Skatterne, fordi man her kræver, at der ved Indkomstbeskatningen skal tilvejebringes et bestemt Beløb. Hvis Indkomsterne svigter, kan det betyde, at der skal udskrives et større Skattebeløb end de Indkomster, som man skal beskatte, kan dække. Derfor synes jeg stadigvæk, at det vilde være overordentlig ønskeligt for den højtærede Indenrigsminister, der dog ikke kan ønske at indkassere

hele den Indkomst, der i disse sløje Tider kan være hos Skatteyderne, at vi lægger et saadant Loft over denne Indkrævning.

Dernæst skal jeg endnu en Gang anbefale at stemme for de af os stillede Ændringsforslag.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Det er rigtigt, at der staar i Ændringsforlag Nr. 2, at Indenrigsministeren skal udfærdige de paagældende Skatteregler efter Indstilling fra Amsraadet, men jeg maa dog gaa ud fra, at deri ikke skal ligge, som det ærede Medlem nu siger, at han skal acceptere Indstillingen. Hvis det er Tilfældet, at Ministeren skulde være forpligtet til at acceptere Amsraadets Indstilling, vilde det være lettere at lade Amsraadet selv udfærdige de paagældende Regler. Det vilde da ikke have nogen som helst Betydning, at Forholdet henvises til Indenrigsministeren. Derfor maa jeg mene, at som Ændringsforslaget er affattet, er der indenfor visse Grænser henlagt en vis skattebevilgende Myndighed til Indenrigsministeren, som jeg under de foreliggende Forhold ikke paa nogen Maade kan ønske at have.

Med Hensyn til Dækningen ser jeg nu, at det principale Forslag under Nr. 4 a. simpelthen gaar ud paa, at § 28-Afsnittet i § 19 skal udgaa. Det vil altsaa sige, at man skulde vedtage denne Ejendomsskatte-lovgivning uden at anvise Dækning bortset fra indeværende Aar, hvor den er anvist paa en anden Lov. Hvad denne Lovgivning vil koste Staten i den kommende Tid, kan der jo ikke siges noget bestemt om.

Jeg skal endnu blot gøre en Henstilling i Anledning af en Udtalelse af det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen om § 26-Afsnittet til § 19, som det nu er affattet. Det ærede Medlem siger, at efter den Affattelse, hvorefter man kan udskrive paa Indkomsten, naar 80 pCt. af Skatterne er vendt tilbage, er det godtgjort, at det, der nu er Ejendomsskatter ikke skal vende tilbage som Grundskyld. Denne Bemærkning fra det ærede Medlems Side viser, at det ærede Medlem lige saa lidt har forstaaet denne Paragraf som de øvrige, han har udtalt sig om i Dag, idet det ærede Medlem glemmer, at Bestemmelsen i den nye § 26 bygger paa den Forudsætning, at § 50 i Landkommunalloven af 1867 er ophævet, hvorved paa Forhaand visse personlige Skatter er gaaet over paa Ejendomsskatterne. Derfor er Forholdet dette, at efter den Regel, der er i den nye § 26, vil der ikke være Adgang til at udskrive Skat paa